

Απίστευτα κι όμως Αληθινά!

Η Ελλάδα της Ουκρανίας

Προφανώς δεν την ανακάλυψαν ακόμη οι νεότεροι «Κολόμβοι» και ιδιαίτερα Σκοπτιανοί και Ντοπτιανοί, αφού επιζεί.

Την ανακάλυψε, από την εδώ Ελλάδα, ένας και μοναδικός εξερευνητής και υμνητής της, Κατακτητής των Αιθέρων ως Κυβερνήτης Ελικοπτέρων, μόνιμος θαυμαστής και περιπατητής της, ισόβιος «Νομάρχης» της Λακεδαίμονος και του Γυθείου, «γης θεών» δηλαδή.

Δαμιανάκος Χαρίλαος είναι το κατά κόσμο ονοματεπώνυμό του.

Αν τυχόν δεν έχετε διδαχθεί ότι το έτος 1899 είχε ιδρυθεί Νομός Λακεδαίμονος με πρωτεύουσά του το Γύθειο και με 87.106 κατοίκους έναντι 61.522 κατοίκους του Νομού Λακωνικής με Πρωτεύουσα την Σπάρτη (στοιχεία έτους 1909), πρόθυμα θα σας τα διδάξει ο ίδιος και αυτά, όπως και άλλα σχετικά, για να σας οδηγήσει στην Ελλάδα της Ουκρανίας.

Μαζί του και εμείς οι Μακεδόνες, ως «όμαιμοι, ομότροποι και ομόγλωσσοι Δωριείς» αναμνησκόμεθα μεγαλείου και δόξης εποχές, που δεν αφορούν μόνο αυτές της τρισένδοξης Λακεδαίμονος, Λακωνικής και Λακωνίας, Σπάρτης και Σπαρτιατών της, Μοριά και Μάνης, αλλά: Και του Κοινού των Ελλήνων στην Κόρινθο και τον Όρκο για την εκγονία Φιλίππου, μέχρι και του Νομού Τριφυλλίας με πρωτεύουσα την Κυπαρισσία και με 90.523 κατοίκους κατά το έτος 1909, όπως και του Νομού Σφακίων με πρωτεύουσα τον Βάμο, σύμφωνα με νόμο της Κρητικής Πολιτείας από το έτος 1868 μέχρι το έτος 1913. Και αυτά τα γνωρίζουν και τα τιμούν στην Ελλάδα της Ουκρανίας.

Αναμνησκόμεθα επίσης Ελληνικής δόξης και μεγαλείου μετέπειτα εποχής Νομού Αργυροκάστρου και Νομού Κορυτσάς Βορειοδυτικώς, όπως και Βορειοανατολικώς Νομού Καλλιπόλεως, Νομού Ραιδεστού, Νομού Αδριανουπόλεως και Νομού Σαράντα Εκκλησιών της Θράκης, που όλα αυτά και πολύ περισσότερα άλλα, τα «πρεσποποίησες» πριν από τις απρεπείς σου Πρέσπες Γκρεκο-Μαρκαρά και Μεσίτη παντός του Ελληνικού.

Όλες αυτές τις Ελλάδες της Ελλάδας, μαζί με την όλη Ελληνική Χερσόνησο του Αίμου, την Ανατολική των 1.200 πόλεων και την δυτική Μεγάλη Ελλάδα, γνωστή ως Κάτω Ιταλία και την Νήσο Σάσων των Αληθών Επτανήσων, απέναντι από την Αυλώνα, τις πούλησες αιώνιε Μεσίτη και για τα ανίερα Μεσιτικά σου.

Η Αυθεντική και Αμόλυντη από σένα Ελλάδα της Ταυρικής και ευρύτερης περιοχής της, σημερινής Κριμαίας, μας αναγκάζει να κάνουμε αυτές τις αναμνήσεις και πολύ περισσότερες άλλες σχετικές, όσο και αν εσύ Γκρεκο-Μασκαρά θάβεις και αποκρύβεις αποπονητικά την Υπαρκτή και Αγνή προαιώνια Ελλάδα των Ηπείρων και Θαλασσών απανταχού του Κόσμου, για την εδώ πρόσκαιρη καρέκλα της συνεχούς σφαλιάρας σου, δύστυχε και ψοφοδεή σφουγγοκωλάριε!

Πέραν όμως από τις δικές μας ευρυ-Πατριωτικές Μακεδονικές Αντιλήψεις και Διαλογισμούς, ας δούμε τις φωτογραφίες και τις λόγιες περιγραφές του ιδιωτικώς πάντα ταξιδεύοντος εξερευνητή και υμνητή του ζώντος αρχαίου και νεότερου Ελληνισμού στην Ουκρανία Χαρίλαου Δαμιανάκου, με την ευκαιρία διοργανώσεως Πανουκρανικού Φεστιβάλ Ελληνικού Πολιτισμού στην πόλη Βολνοβάχα τον Αύγουστο του 2019 ως ελάχιστη απόδοση Τιμής και Μνήμης του πυραυλικώς καταρριφθέντος Ουκρανικού αεροσκάφους με 176 αθώα θύματα της Περσο-Αμερικανικής συγκρούσεως, έναντι της βαρβαρότητας της οποίας, οι Μακεδόνες από την πρωτεύουσά τους Πέλλα, είχαν διδάξει και διαδώσει στα πέρατα της Ασίας τον Ελληνο-Μακεδονικό Πολιτισμό τους και αυτόν που τιμούν οι Πολιτισμένοι, εκ της Ελλάδας, στην Ουκρανία.

./..

«Μέγα Γιορτή-Χρόνια Πολλά»,
γράφουν εκεί, ευγενικά και πολιτισμένα!
Εσύ εδώ τι γράφεις Μπαχαλάκη και Μηδενιστή
όταν καις την Ελληνική Σημαία;

Ας απολαύσουμε τώρα τις γλαφυρές γραφές και περιγραφές του Χάρη Δαμιανάκου:

ΠΑΝΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΒΟΛΝΟΒΑΧΑ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019

Ξεκινάμε πολύ πρωί από το Δνιπρό της Ουκρανίας .

Περνάμε πολλά μικρά χωριά και με οδηγό το GPS τελικά φτάνουμε μετά από τέσσερις μαρτυρικές ώρες στη Βολνοβάχα. Το Volnovakha είναι μια πόλη κοντά σε μια μεγάλη σιδηροδρομική διασταύρωση. Βρίσκεται 60 χιλιόμετρα νότια από το περιφερειακό κέντρο του Ντόνετσκ. Ο σιδηρόδρομος και ο αυτοκινητόδρομος Marioupol - Donetsk διέρχεται από την πόλη, συνδέοντας εδώ με τη γραμμή προς Ζαπαρόζια, Οδησσό, Κριμαία. Η Μαριούπολη απέχει 66 χιλιόμετρα και το Ντόνετσκ 88. Κατά τη διάρκεια των αιώνων, οι διαφορετικές στέπες της Αζοφικής θάλασσας έχουν κατοικηθεί από πολλές νομαδικές φυλές. Πέτρινα είδωλα, ταφόπλακες, μαρτυρούν την εγκατάστασή τους ακόμη και στην αρχαιότητα. Έχουν βρεθεί εδώ μνημεία και από την εποχή του χαλκού.

Μετά τη νίκη της Ρωσίας στον Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1768-1774, άρχισαν να κατοικούνται οι εκτάσεις των νότιων στεπών. Η τσαρική κυβέρνηση επέτρεψε στους Έλληνες της Κριμαίας να εγκατασταθούν σε ελεύθερες εκτάσεις.

Έτσι εμφανίστηκαν τα ελληνικά χωριά εδώ στην περιοχή. Από ότι διάβασα η πόλη φτιάχτηκε το 1880 γύρω από ένα σιδηροδρομικό σταθμό. Η ζωή των σιδηροδρομικών εργαζομένων ήταν δύσκολη. Το 1883, ο μέσος μισθός του υπαλλήλου της υπηρεσίας γραμμής ήταν 14,6 ρούβλια. ανά μήνα. Καθώς η τοπική αντλία προμήθευε μόνο τεχνικό νερό στο σταθμό, το πόσιμο ερχόταν εδώ μία φορά την εβδομάδα σε δεξαμενή από το σταθμό Σαρτανά. Για ιατρική βοήθεια, οι κάτοικοι υπέβαλαν αίτηση για 25 μίλια στο Σαρτανά. Οι δύσκολες συνθήκες διαβίωσης προκάλεσαν τους εργάτες να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους, να αυξήσουν τους μισθούς. Υπήρξαν απεργίες οδηγών τρένων, εργαζομένων και υπαλλήλων της αποθήκης μηχανών, σταθμών και σιδηροδρομικών γραμμών, τηλεγραφητές το 1905. Αγώνες για μια καλύτερη ζωή. Τα γράφω αυτά για να καταλάβουμε πόσο δύσκολη ήταν η ζωή τότε και τι έχουν τραβήξει οι άνθρωποι εδώ. Είναι, μια πόλη είκοσι τριών χιλιάδων κοντά στην περιοχή που γίνονται οι εχθροπραξίες Ουκρανίας και αυτονομιστών του Ντονμπάς. Το 2015 σκοτώθηκαν εκεί 15 άνθρωποι όταν μια ρουκέτα έπεσε σε εν λεωφορείο με επιβάτες. Στον κεντρικό δρόμο της πόλης θα γίνει η παρέλαση.

Στην αρχή με μηχανές όπου λαμβάνει μέρος και ο Αλέξανδρος, πρόεδρος την ελληνικής κοινότητας του Δνιπρό. Στην συνέχεια κάθε ελληνική κοινότητα παρελαύνει με το λάβαρο της. Είναι απεριγράπτη η πολυχρωμία και η ομορφιά. Όλα τα τμήματα έχουν κάποιο αρχαιοελληνικό χρώμα. Άλλοι ντυμένοι Σπαρτιάτες, άλλοι σαν **Μακεδόνες** άλλοι ως Απόλλωνας, Ερμής, Ηρακλής, κορίτσια Καρυάτιδες, Φαινομηρίδες, όλοι μαγεύουν με την ομορφιά τους. Είμαι στην ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ του ...2019! Η εκδήλωση της παρέλασης κλείνει με ένα τμήμα που έχει πλακάτ όλους τους ήρωες του **1821**. Στην συνέχεια σε μια μεγάλη εξέδρα γίνονται ομιλίες από εκπροσώπους της ομογένειας και απευθύνει χαιρετισμό για την ελληνοουκρανική φιλία ο Έλληνας πρέσβης από το Κίεβο κύριος Γεώργιος Πουκαμισάς.

Μετά παίρνουν την σκυτάλη τα χορευτικά συγκροτήματα που είναι πραγματικά απίστευτης ομορφιάς. Όλα ντυμένα με παραδοσιακές ελληνικές στολές αλλά και αρχαιοελληνικές που απορρέουν μια φανταστική ατμόσφαιρα. Δεν νομίζω ότι έχω ξαναδεί τέτοιο ελληνικό χρώμα σε εκδήλωση. Παράλληλα πιο κάτω σε ένα μεγάλο πάρκο κάθε κοινότητα έχει την σκηνή της όπου υπάρχουν αναμνηστικά βιβλία κλπ αλλά και πλούσια τοπικά εδέσματα. Βέβαια παντού αρχίζουν και ψήνουν και σε λίγο το φαγοπότη αρχίζει. Εδώ θα γνωρίσω και τον Αλέξανδρο Ασλά ο οποίος, με πολύ αγώνα έχει καταγράψει τις παραδόσεις εδώ στην Αζοφική. Όπως γράφει ο ίδιος στο βιβλίο του «ΤΑ ΜΑΡΙΟΥΠΟΛΙΤΙΚΑ», «...Όμως ανάμεσα στο άγχος και τις περιπέτειες τότε μάλαξε και κατι μέσα στην ψυχή μου. Γιατί όταν περπατούσα από χωριό σε χωριό και από άνθρωπο σε άνθρωπο, όχι μόνο κατέγραφα τα κάλαντα και τα τραγούδια του γάμου αλλά αποκάλυπτα και αποκτούσα την μικρή μου πατρίδα, την **Ελλάδα της Αζοφικής**. Και δεν ήμουν πλέον ορφανός». Γνωρίζω πολλούς ανθρώπους που έχουν ελληνική συνείδηση και καταγωγή από την **αρχαία Ταυρίδα**. Είμαι σίγουρος ότι ο ελληνισμός εδώ είναι **ο πιο αγνός στον πλανήτη μας**.

Πραγματικά δεν περίμενα να δω τόσα ωραία πράγματα και κρίμα που δεν υπάρχουν ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια να δείξουν την **ομογένεια της Ουκρανίας** που εδώ αντιπροσωπεύει την **υπερβόρεια Ελλάδα**, με την ιστορική έννοια. Για πολλές χιλιετίες οι Έλληνες ταξιδεύουν στα ουκρανικά και τα ρωσικά εδάφη για να ιδρύσουν αποικίες, να μεταδώσουν την ορθοδοξία και το βυζαντινό πολιτισμό, να ασκήσουν το εμπόριο, να υπερασπίσουν την ορθόδοξη πίστη από τους ξένους εισβολείς, αλλά και να αναζητήσουν την πολυπόθητη ελευθερία. Ανέκαθεν τα εδάφη αυτά ήταν φιλόξενα για τους Έλληνες. Από την μυθολογική Κολχίδα, τους τέσσερις άθλους του Ηρακλή στον Εύξεινο πόντο, τα ταξίδια του Οδυσσέα, στη χώρα των Λαιστρυγόνων, την σημερινή Μπαλακλάβα της Κριμαίας, (την αρχαία Ταυρίδα που έζησε η Ιφιγένεια), μέχρι την αρχαία Ολβία, κοντά στην Οδησσό, στο νησί Λεύκη στο οποίο ζει αιώνια η ψυχή του Αχιλλέα, που την μετέφερε η μητέρα του Θέτιδα, σύμφωνα με τον μύθο. Τα λευκά διαβατάρικα πουλιά σήμερα που σταματούν εκεί, οι ναυτικοί τα ονομάζουν «Συντρόφους του Αχιλλέα». Οι αρχαίοι μύθοι είναι τόσο παλιοί που αποδεικνύουν ότι για χιλιετίες η Ουκρανική γη, αποτέλεσε και παραμένει **Ελλήνων πατρίδα**.

Πλησιάζει πια απόγευμα και ο καιρός σύμμαχος μας. Ήρθε η ώρα της αναχώρησης.

Προσπαθώ να μην σκέπτομαι το γυρισμό αλλά άξιζε το τίμημα. Τίποτα δεν σου χαρίζεται στην ζωή.

Σε δυο χρόνια στην επομένη εκδήλωση θα γιορτάσουν εδώ και τα **200 χρόνια της Παλιγγενεσίας**.

Στο κινητό τηλέφωνο φτιάχνω μια τεράστια καρδιά και μέσα βάζω τα ονόματα των τόσων καλών ανθρώπων που γνώρισα και την στέλνω. Θα είναι πάντα μέσα στην καρδιά μου.

Σε κανένα άλλο μέρος του πλανήτη μας δεν συνεχίστηκε αδιάκοπα ο Ελληνισμός, όσο στα ουκρανικά εδάφη για πολλές χιλιετίες. Είναι το μοναδικό μέρος του πλανήτη που ο Ελληνισμός υπάρχει συνεχώς για τέτοιο χρονικό διάστημα σχεδόν όσο στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Από τότε μέχρι σήμερα οι λαοί μας ανακατεύονται και συμπορεύονται συνεχώς στου χρόνου τα γυρίσματα...

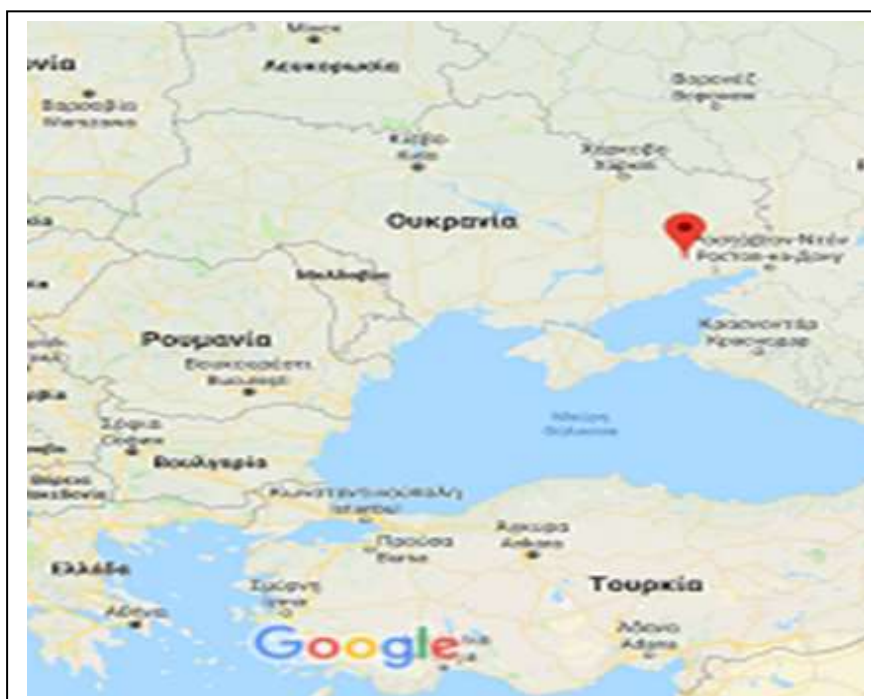
**«Εμείς φυτρώσαμε σε μια πατρίδα,
εσύ Έλληνας, εγώ Ελληνίδα,**

**ΕΛΛΑΔΑ! Δικό μας το ΦΩΣ!
Εμπρός, πατριώτες, Εμπρός!»**

(Από τον ύμνο
των Ελλήνων της Ουκρανίας)

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΟΣ, Αύγουστος 2019

pilotdamian@yahoo.com

Σημείωσή μου: Την ένδοξη Ελλάδα των χιλιάδων ετών την ξεπουλούν και ατιμάζουν εκείνοι για τους οποίους ο ποιητής Γ.Σουρής έγραψε και δημοσίευσε το έτος 1893 το ποίημα του «*Ντροπή σου Ελλάς για τα τέκνα που γεννάς, Ελλάς Ηρώων χώρα, τι γαϊδάρους βγάζεις τώρα*»!

Αυτήν την ένδοξη Ελλάδα θα την τιμούν πάντα και αιωνίως, άλλοι και αλλού, έντιμοι Λαοί και αμόλυντοι από τους δίποδους «γαϊδάρους» μας, που όταν οι ίδιοι διαχώρισαν τους Έλληνες σε «αυτόχθονες» και «ετερόχθονες» για την καρέκλα και την αρπαχτή τους σε Εθνική Συνέλευση, ο Άγγλος Φιλέλληνας Τσώρτς τους αποκάλεσε «Γκαϊντούρια», «Γκαϊντούρια»! Συμφωνώ και προσαιξάνω!!

Μελάς ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ
Ιανουάριος 2020